

Определение на Съда (седми състав) от 27 април 2012 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Staatssecretaris van Financiën/U. Notermans-Boddenberg

(Дело C-114/11) ⁽¹⁾

(Членове 18 ЕО и 39 ЕО — Моторни превозни средства — Използване в държава членка на регистрирано в друга държава членка лично моторно превозно средство — Данъчно облагане на това превозно средство в първата държава членка при пускането му в употреба по националната пътна мрежа — Моторно превозно средство, взето при преместване в първата държава членка и използвано както за лични цели, така и за пътуване до място на работа във втората държава членка)

(2012/С 258/12)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staatssecretaris van Financiën

Отговорник: U. Notermans-Boddenberg

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden — Тълкуване на членове 18 ЕО и 39 ЕО (понастоящем членове 21 ДФЕС и 45 ДФЕС) — Национална правна уредба, съгласно която пускането в употреба на автомобил по националната пътна мрежа се облага с данък при регистрацията на автомобила — Данъчно облагане на лице, преместило се от друга държава членка, което е гражданин на тази държава членка и при преместването си е взело със себе си регистрирания в тази държава членка автомобил, който използва трайно за частни цели и с оглед на неговата работа: при пътувания във връзка с неговата работа до тази друга държава членка

Диспозитив

Член 39 ЕО следва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, която задължава местните за тази държава лица, преместили се от друга държава членка и взели със себе си регистрирано в последната държава членка моторно превозно средство, да заплатят при пускането в употреба на това превозно средство по националната пътна мрежа данък, който обикновено се дължи при регистрацията на превозно средство в първата държава членка, когато посоченото моторно превозно средство трайно се използва основно на територията на първата държава членка, независимо че това използване включва и извършването от посочените местни лица пътувания до мястото им на работа във втората държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 152, 21.05.2011 г.

Определение на Съда (петти състав) от 26 април 2012 г. — Deichmann SE/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-307/11 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 7, параграф 1, буква б) — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Фигуративна марка, представляваща тигелиран шеврон)

(2012/С 258/13)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deichmann SE (представител: O. Rauscher, Rechtsanwalt)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: K. Klüpfel)

Предмет

Жалба срещу решението на Общия съд (седми състав) от 13 април 2011 г. — Deichmann SE/Комисия (Т-202/09), с което Общият съд отхвърля жалбата за отмяна, подадена срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 3 април 2009 г., с което се отхвърля жалбата срещу решението на проверителя за отказ на регистрацията на фигуративния знак, представляващ ъгъл, обграден с прекъснати линии, в качеството му на марка на Общността за някои стоки от класове 10 и 25 — Отличителен характер на марката

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда SE да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 269, 10.9.2011 г.

Жалба, подадена на 11 май 2012 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 2 март 2012 г. по съединени дела Т-29/10 и Т-33/10, Кралство Нидерландия и ING Groep/Комисия

(Дело C-224/12 P)

(2012/С 258/14)

Езици на производството: нидерландски и английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: L. Flynn, S. Noë и H. van Vliet)

Други страни в производството: Кралство Нидерландия
ING Groep NV
De Nederlandsche Bank NV

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени Решение на Общия съд (първи състав) от 2 март 2012 г. по съединени дела T-29/10 и T-33/10, Кралство Нидерландия и ING Гроер/Комисия, връчено на Комисията на 6 март 2012 г.,
- да отмени исканията за частична отмяна на Решение на Комисията ⁽¹⁾ от 18 ноември 2009 г. относно държавна помощ С 10/09 (ex N 138/09), приведена в действие от Нидерландия за механизъм за подкрепа (back-up facility) на неликвидните активи на ING и план за нейното реструктуриране,
- да осъди жалбоподателите в първоинстанционното производство да заплатят съдебните разноски по това производство,
- при условията на евентуалност
 - да върне делото на Общия съд за ново разглеждане,
 - да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното и във въззивното производство,
- или, при условията на евентуалност спрямо предходното,
 - да отмени член 2, параграф 3 от обжалваното решение,
- да осъди жалбоподателите в първоинстанционното производство да заплатят съдебните разноски по въззивното производство.

Правни основания и основни доводи

Според Комисията обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено на следните основания.

На първо място, нямало правно изискване принципът на инвеститора, действащ при условията на пазарна икономика, да се прилага към промяна на условията на изплащане във връзка с мярка, която сама по себе си представлява държавна помощ.

На второ място, Общият съд неправилно изчислил размера на загубените от държавата членка приходи вследствие на променените условия на изплащане, разгледани в Решение на Комисията от 18 ноември 2009 г. относно държавна помощ С 10/09 (ex N 138/09), приведена в действие от Нидерландия за механизъм за подкрепа (back-up facility) на неликвидните активи на ING и план за нейното реструктуриране (наричано по-нататък „спорното решение“).

На трето място, Общият съд не можел да отмени изцяло член 2, параграф 1 от спорното решение, дори Комисията неправилно да е приела, че променените условия на изплащане представляват държавна помощ.

На четвърто място, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото с констатацията, че член 2, параграф 2 от спорното решение задължително е незаконосъобразен, тъй като Комисията неправилно счела, че променените условия на изплащане представляват държавна помощ.

На пето място, Общият съд се произнесъл *ultra petita*, доколкото отменил член 2, параграф 2 от спорното решение и приложение II към него.

На шесто място и при условията на евентуалност, ако Общият съд правилно отменил член 2, параграфи 1 и 2 от спорното решение и приложение II към него, той трябвало да отмени и член 2, параграф 3 от същото решение.

⁽¹⁾ Решение 2010/608/ЕО (ОВ L 274, 2010 г., стр. 139).

Преюдициално запитване, отправено от Hof van beroep te Brussel (Belgien) на 29 май 2012 г. — Citroën Belux NV/Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

(Дело C-265/12)

(2012/C 258/15)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Brussel (Belgien)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Citroën Belux NV

Отговорник: Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

Преюдициални въпроси

1. Член 3, параграф 9 от Директива 2005/29/ЕО ⁽¹⁾ следва ли да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредба като член 72 от WМРС ⁽²⁾, която — при условията на изчерпателно изброените в този закон случаи — предвижда обща забрана за предоставяне на свързана оферта на потребител, ако поне един от елементите ѝ представлява финансова услуга?